

Ἀποφεύγει τις τὰ σφάλματα, εἰς τὰ ὁποῖα βλέπει ἄλλον ὑποπίπτοντα, ἀλλὰ διαπράττει ἄλλα αὐτός ὁ ἴδιος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τινων ἐβδομάδων ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἔκθεσις κυνῶν, περὶ ἧς ὁ συντάκτης γαλλικῆς ἐφημερίδος ἐπισκεψάμενος αὐτὴν γράφει τὰ ἐπόμενα περίεργα :

« Πρὸ ὀλίγου ἐπεσκέφθην τὴν ἔκθεσιν τῶν σκύλων ἐν τῷ Κεραμεικῷ, καὶ ἀκόμη φαντάζομαι ὅτι ὅλοι οἱ σκύλοι τοῦ κόσμου με κληρονομήσαν. Τί πλῆθος σκύλων ! Εἶνε ἐκεῖ μέσα ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ κάμνουν ἕνα θόρυβον διαβολικόν ! — Τὸν Βάγνερ τὸν ἐπέρασαν, μοῦ εἶπεν εἰς τῶν Ἑλληνοδικῶν ἡ μουσικὴ τοῦ μέλλοντος εἶνε τίποτε συγκρινομένη πρὸς τὰς συμφωνίας τῶν σκύλων, τὰς ὁποίας ἀκούει κανεὶς ἐδῶ ! » Τῆ ἀληθείᾳ εἶνε πολὺ παραδόξοι οἱ χοροὶ οὗτοι τῶν σκύλων, εἰς τοὺς ὁποίους τὰ κυνάρια παριστάσῃ τοὺς ὑψιφώνους, οἱ μουλ-δὼγ καὶ οἱ σκύλοι τῆς Νέας Γῆς τοὺς βαρυτόνους, οἱ μολοσσοὶ καὶ οἱ σκύλοι τῶν ὄρεων τοὺς βαθυφώνους. Οἱ οἰκουροὶ κύνες καὶ τὰ ἄβρα λαγωνικὰ ἐκπροσωποῦσιν ὅλους τοὺς τόνους, ἐκβάλλοντες θλιβεράς ὑλακὰς, ἱκανὰς νὰ συνταράξωσι τὰς εὐκισθήτους καρδίαις.

Ποία κακοφωνία ! Ἢ ὑπέθετε κανεὶς ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐν μέσῳ μεσιτῶν, ἢ ἐν Βουλῇ, κατὰ τὴν ἡμέραν θυελλώδους συζητήσεως. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν σκύλων καὶ οἱ φύλακες αὐτῶν κάμνουν ἐν τούτοις ὅ,τι εἴμποροῦν διὰ νὰ καθησυχάσουν τὸ ὑλακτοῦν πλῆθος. Οἱ πρῶτοι μοιράζουσι ἀφθόνους θωπείας καὶ φιλοφρονήσεις, οἱ δεῦτεροι δὲν φείδονται οὔτε περιποιήσεων οὔτε ἐπιπληξέων.

Εἰς ἐκ τῶν φυλάκων, χαριτολόγος καθὼς φαίνεται, μοῦ εἶπε. — Εὐρήκα ἐν μέσον, με τὸ ὁποῖον εἴμπορῶ νὰ κάμω τοὺς σκύλους νὰ μένουν ἡσυχαι, καὶ εἰξεύρεις ποῖον εἶνε αὐτὸ τὸ μέσον ; νὰ τοῖς δίδω ὀνόματα ἀνθρώπων ».

Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἴμπορεσα νὰ κρατήσω μείδιμα δυσπιστίας,

— Νὰ, μοῦ εἶπε, παρατήρησε, θὰ κάμω δὲ κλημὴν εἰς αὐτὸν τὸν χονδρὸσκύλον.

Ὁ φύλαξ ἐπλησίασεν εἰς τὸν γαυγίζοντα σκύλον. — « Ἄ, τοῦ ἐφώναξε, θὰ σωπάσης ἐπὶ τέλους, Ἄδὸλφε ; »

Καὶ ὁ Ἄδὸλφος ἐσιώπησε ! . . .

Τῷ ἐπρότεινα νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα ἐπὶ τοῦ πλησίον σκύλου.

— Αὐτὸς ὁ χασάπικος σκύλαρος δὲν παίρνει ἀπὸ λόγια, μοῦ εἶπε γελῶν ἕνα ζῶο μονάχα ἐγνώρισα εἰς τὴν ζωὴ μου πλέον γρυνιάρικο ἀπ' αὐτόν : τὴν πενθερά μου ! »

Ἄφινομένων κατὰ μέρος τῶν ἀστεισμάτων, ἡ γνώμη μου εἶνε ὅτι ἡ διεθνὴς αὕτη ἔκθεσις τῶν σκύλων εἶνε τελεία καὶ περιεργωτάτη. Οἱ οἰκίσκοι αὐτῶν εἶνε ἀνετοὶ καὶ κομψοί, καὶ ὅσοι ἐπισκέπτονται τὴν ἔκθεσιν διατρέχουν με ὄλην τὴν ἀνεσιν δενδροστοιχίαν χιλίων τριακοσίων μέτρων μήκους, ἐστρωμένην διὰ λεπτῆς ἀμμου, ἐν μέσῳ δύο σειρῶν σκύλων παντὸς μεγέθους, παντὸς τριγώματος, καὶ παντὸς ῥυγχοῦς. Βλέπετε ἐκεῖ τύπους παντὸς γένους, ἀπὸ τοῦ κυναρίου τῆς κομῆσεως Shaftesbury, τοῦ ὄχι μεγαλειτέρου ἐνός γρόνθου καὶ μόλις ζυγίζοντος 80 δράμια, μέχρι τοῦ μεγαλοπρεποῦς σκωτικοῦ λαγωνικοῦ Flying-Cloud υἱοῦ τοῦ διαστήμου Frinagh, ὁ ὁποῖος ἀπέφερε κέρδος 500,000 φράγκων εἰς τὸν λόρδον Redcliffe, τὸν εὐτυχῆ του κτήτορα, κατὰ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ κυνοδρομίας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ περιφρονήσωμεν καὶ τὸν μετριόφρονα ἐκεῖνον ἐκεῖ σκύλον, εἰς τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀπενεμήθη μετάλλιον ὑπὸ τῆς ναυαγοσωστικῆς ἐταιρείας, διότι μόνος ἔσωσεν ἕξ ναύτας εἰς ἕνα ναυάγιον.

Οἱ Γάλλοι ὑπολείπονται κατὰ πολὺ ἀκόμη τῶν Ἀγγλων κατὰ τὴν κυνοτροφίαν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἀνατροφή τῶν σκύλων ἔφθασεν εἰς βαθμὸν τελειότατον, ἀπὸ τῶν ὁποῖων οἱ Γάλλοι ἀπέχουν πολὺ ἀκόμη, μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειαις αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ἀπὸ τινος.

Ἡ ἀνατροφή σκύλων παντὸς εἴδους ἐγένετο βιομηχανία ἐπικερδεστάτη ἐν Ἀγγλίᾳ. ὅλαι σχεδὸν αἱ πόλεις, αἱ ἔχουσαι σημασίαν τινὰ, κάμνουν μίαν τούλάχιστον ἔκθεσιν κατ' ἔτος. Μερικαὶ μεγάλαι πόλεις κάμνουν ἕως τέσσαρας. Διατηροῦν δὲ ἀμιγῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν οἱ Ἀγγλοὶ, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἔχουν ἐν ἐνεργείᾳ βιβλίον καταγωγῆς τῶν σκύλων ἀνάλογον πρὸς τὰ « Stud book » τῶν ἵππων.

Κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ γεωπονικὴν ἐφημερίδα « Γῆν » τὸ παλαιότατον δένδρον ἐν τῇ ὑψηλίῳ εἶνε τὸ λεγόμενον « Βῶ » ἐν τῇ ἱερᾷ πόλει Ἀμαρουπά τῆς Βίρμας, φυτευθὲν 288 ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Ἡ παλαιότης τοῦ δένδρου εἶνε ἀποδεδειγμένη δι' ἐγγράφων ἱστορικῶν. Λέγεται δὲ, ὅτι εἶνε κλάδος συκῆς, ὑφ' ἣν ἀνεπαύθη ἐν Οὐρομέλῃ ὁ Βούδας ἀποθεούμενος.

Περὶ τῶν ἑκατομμυριούχων τῆς Μ. Βρετανίας ὁ Θεατὴς τοῦ Λονδίνου ἔγραφε « Πρὸ δέκα ἐτῶν ἐδημοσιεύσαμεν κατάλογον βρετανικῶν περιουσιῶν, αἵτινες ὑπερέβαιναν τὰ 250,000,000 λιρῶν, περιτῆλον δὲ διὰ τελευτῆς τῶν κλητόρων εἰς χεῖρας ἐτέρων. Ἐκ τοῦ καταλόγου ἐκείνου ἐφάνη, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα ἐτελεύτησαν 10 ἄνδρες καταλιπόντες

1,000,000,53 ὑπὲρ τὸ ἡμισυ ἑκατομμύριον καὶ 160 ὑπὲρ τὰς 250,000 λιρῶν. Ὑπεσχόμεθα δὲ τότε, ὅτι θὰ δημοσιεύσωμεν αὖθις τὸν κατάλογον μετὰ παρέλευσιν δέκα νέων ἐτῶν. Ἐκπληττόμεθα ἐπὶ τοῖς ἀριθμοῖς μόνον 13 κατέλιπον οὐσίαν μείζονα ἐνὸς ἑκατομμυρίου, μόνον 65 ὑπὲρ τὸ ἡμισυ ἑκατομμύριον, μόνον 195 ὑπὲρ τὰς 250,000 λιρῶν. Κατὰ 30 τοῖς 100 κῆξήθη ἡ πληθὺς τῶν ἑκατομμυριούχων, κατὰ 6 τοῖς 100 ἡ τῶν πορισαμένων ἡμισυ ἑκατομμύριον, κατὰ 18 τοῖς 100 ἡ τῶν κερδησάντων ἐν τέταρτον ἑκατομμυρίου. Περιεμένομεν διπλάσιον ἀριθμὸς. Ὁ πλουσιώτατος τῶν ἀρτίως ἐν Ἀγγλίᾳ τελευτησάντων ἦτο ὁ βασιὼν Δ. Ν. Ροτσιλδ, καταλιπὼν 2,700,000. Μετὰ τοῦτον ἔρχεται ὁ ἐν Λιβερπούλ Πέμβερτων, κεκτημένος οὐσίαν 1,900,000 λιρῶν.

Ἐν Ἀγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Ρέντῃ, γράφει ἡ Παλιγγενεσία, διαμένει ὑπέργηρως τις καλογραῖα, ὀνόματι Πελαγία, χήρα Ἀνδρῖκου Πολιτάκη, διατρέχουσα ἤδη τὸ 118ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, γεννηθεῖσα ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἔτος 1765, καὶ τεκοῦσα μετὰ τοῦ μόνου συζύγου τῆς 15 τέκνα, ἐξ ὧν ἀπαξ δίδυμα, ἦτοι 12 ἄρρενα καὶ 3 θήλεα, ἀπὸ τῶν δύο, ἀπεβίωσαν εἰς μικρὰν ἡλικίαν, ἐγένετο δὲ καλογραῖα πρὸ 52 ἐτῶν, καὶ ὡς τοιαύτη ζῆ, διανύσασα τὸν τοιοῦτον βίον, τὸ πρῶτον ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν Ψυρρῇ ναφῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐπὶ 6 ἔτη, κατόπιν ἐν Δαρνίῳ 32, ἐν Κουτσουκάρῃ 8 καὶ τὸ ἔκτον ἤδη ἔτος διατρέχει ἐν Ρέντῃ εἰς ὑγιῆς καὶ ἀρκετὰ εὐρωστος, περιπατεῖ καλῶς καὶ ἀνευ βλαπηρίας, μεταβαίνει εἰς Πειραιᾶ πεζῇ, τρώγει καλῶς, ἐνήστευεν ἐξ ἀρχῆς καὶ νηστεύει τρεῖς τῆς ἐβδομάδος κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν, τηρεῖ αὐστηρῶς τὰς Τεσσαρακοστὰς, βλέπει καὶ ἀκούει καλῶς· εἶχε δὲ μέχρι πρὸ 2 ἐτῶν, ὅτε ἀπεβίωσεν ἐν προχωρημένῃ ἡλικίᾳ ὁ μόνος ἐπιζήσας υἱὸς τῆς, ὄξειαν τὴν ὄρασιν, ἣτις ἠλαττώθη ὡς ἐκ τῶν δακρύων, ἃ ἔχυσεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ υἱοῦ τῆς τούτου· φέρει δὲ ὑπὸ τὴν σιαγόνα τρίχας ἐν εἴδει μικροῦ ὑπογενείου· διατηρεῖ ἐν γένει τὰς αἰσθήσεις τῆς καλῶς, ὀμιλεῖ δὲ καλῶς καὶ τὴν ἀλβανικῆν.

Ἐν Λονδίῳ εἰς κοινὴν θέαν παρέχεται ἀπό τινος μικρᾶ κόρη ἐπταετίας, ὀνόματι Krao, πολλὴν ἔχουσα ὁμοίωτα πρὸς πύθλον. Ὀλόκληρον τὸ σῶμα αὐτῆς καλύπτεται ὑπὸ τριχῶν μαύρων, τραχειῶν καὶ λειῶν· αἱ γνάθοι τοῦ προσώπου αὐτῆς εἰσι λίαν πρότεταμένα· δύναται νὰ προεκτείνῃ τὰ χεῖλη αὐτῆς ὅσον καὶ ὁ πύθλος γιμπατζῆς, οἱ δὲ μορφασμοὶ αὐτῆς, ὅταν παροξύνηται, εἶνε χαρακτηριστικώτατοι· τέλος ὁ εἰς τῶν ποδῶν αὐτῆς ἔχει τὴν εὐκαμ-

ψίαν χειρὸς καὶ δύναται δι' αὐτοῦ νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τὰ ἐλάχισα τῶν πραγμάτων.

Ἐκ τῶν ἰδιαζόντων ὅλως τούτων χαρακτηριστικῶν ὀρηθέντες τινὲς ἀπερήναντο ὅτι ἡ μικρὰ Krao εἶνε διάμεσόν τι ὄν μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πύθλου, τὸ ὄν ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ματαίως ἐπὶ τοσοῦτον ἀναζητηθέν. Ἀλλὰ δὲν ἔχουσι δίκαιον, διότι ὁ κ. Keane, ὁ σφόδρως Ἀγγλὸς ἀνθρωπολόγος, ἐξετάσας τὸν περιεργον τοῦτον τύπον κατέταξεν εἰς τὸ γένος Ἀνθρώπος. Πράγματι, οὐ μόνον τὴν ἔναρθρον γλῶσσαν κέκτηται ἡ Krao καὶ προφέρει μάλιστα καὶ ἀγγλικὰς τινὰς λέξεις, ἀλλὰ πολλὰ ἄλλα παρουσιάζει χαρακτηριστικὰ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφίνοντα περὶ τῆς συγγενείας αὐτῆς πρὸς τὰς ἄλλας ἀνθρώπιναις φυλάς.

Ἡ Krao προέρχεται ἐκ τῶν ἐνδοτάτων τῆς Ἰνδοκίνας, ἐκ τοῦ Λάος· οἱ γονεῖς αὐτῆς ἦσαν ὁμοίως τριχωτοὶ, καθὼ φάνεται ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ Bork ληφθέντων φωτογραφημάτων. Ἐπὶ τῶν δύο τούτων παραδειγμάτων στηριζόμενος ὁ Keane πειράσκει ν' ἀποδείξῃ, ἐν ἄρθρῳ ἀρτί δημοσιευθέντι ἐν τῇ «Φύσει», ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος κόρη εἶνε τεκμήριον τῆς θεωρίας αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸ Λάος ὑπάρχει φυλὴ ἀνθρώπων, *λιαρ* τριχωτῶν, ἀναλόγων ἴσως πρὸς τοὺς *Αἰῖος* τῆς Γέσσοις καὶ τῆς Σαχελίνης. Τοῦτο ἄλλως τε οὐδὲν προστίθωσιν εἰς τὸ ἐξαιρητικὸν ὅλως ἐνδιαφέρον, τὸ ὅποσον διεγείρει ἡ μικρὰ Krao, ἣτις καίτοι ταχθεῖσα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνθρωποειδῶν, εἶνε ἀξία τῆς μελέτης πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τοῦ ζητήματος τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς συγκρίσεως αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀρχεγόρους τύπους.

Ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων συνταχθέντων πινάκων καταφάνεται ὅτι τῷ 1882 ἐν Γαλλίᾳ ἡ πώλησις τοῦ καπνοῦ κῆξήσε σπουδαίως ἐν σχέσει πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη. Τὸ κράτος εἰσέπραξεν εἰς στρογγύλους ἀριθμοὺς πεντήκοντα πέντε ἑκατομμύρια ἐκ σιγάρων, δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια ἐκ σιγαρέτων, ἑβδομήκοντα ὀκτώ ἑκατομμύρια ἐκ ταμβάκου, ἑκατὸν ἐξήκοντα ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ συνήθους καπνοῦ, καὶ ἑπτὰ ἑκατομμύρια ἐκ μασσωμένου καπνοῦ, μὴ ὑπολογιζόμενον εἰκοσι τριῶν ἑκατομμυρίων ἀπὲρ εἰσέπραξεν ἐκ καπνοῦ εἰς ταπεινὰς τιμὰς πωληθέντος, καὶ ἐξ ἑκατομμυρίων ἐκ ταμβάκου κατεσκευασθέντος ἐκ δαυκίων· δηλαδὴ ἐν συνόλῳ εἰσέπραξεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια πεντήκοντα ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν κατὰ μέσον ὄρον, ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς Γαλλίας, ἀναλογουσιν εἰς ἕκαστον τῶν κατοίκων αὐτῆς δέκα φράγκα.